

Bezobratři – BIO

Krátká verze

Vycházíme z kořenů moravské a slovenské lidové hudby, ale snažíme se k její interpretaci přistupovat otevřeně a nestrojeně. Nevyhýbáme se ani vlastní tvorbě, byť je lidovostí stále výrazně inspirovaná. Postupně hledáme cesty, jak si zachovat k tradičnímu pokoru a jak s ní zároveň pracovat pro nás přirozeným a opravdovým způsobem.

Středně dlouhá verze

Brněnská skupina Bezobratři byla založena v roce 2004 třemi nadšenci do dechových lidových nástrojů, a to Pavlem Císaríkem, Markem Gondou a Janem Glembkem. Původním cílem tohoto tria bylo společně se setkávat a sdílet radost ze hry mezi sebou, jelikož charakter těchto nástrojů to sám o sobě nenabízel, vesměs se totiž jednalo o nástroje pastýřské samoty. V tomto složení vznikl také název Bezobratři – píšťalky, koncovky a fujary byly totiž vyrobeny z černého bezu. První vystoupení Bezobratřů byla koncipována jako představení a předvádění různých lidových hudebních nástrojů, a to jak sólově, tak kolektivně.

Zlom nastal v okamžiku, kdy zatoužili po bohatší, živelnější hudbě a do svého středu přijímali hráče na další nástroje. Od roku 2008 potom procházeli Bezobratři různými vnitřními proměnami, a to především v přístupu k lidové písni, jež pro ně vždy byla hlavním inspiračním zdrojem hudební tvorby. Postupně se odkláněli od žánru čistého klasického folkloru (přesněji folklorismu) a s písní začali operovat více autorsky.

Dlouhá verze

Kapelu založili v roce 2004 v Brně Pavel Císarík, Marek Gonda a Honza Glembek. Všechny tři od počátku spojovalo nadšení pro výrobu lidových píšťal, koncovek a fujar, a brzy začali radost ze společného muzicírování předávat dál. Zvuk vlastnoručně vyrobených bezových nástrojů v muzice dlouho dominoval. Vedle lidových, především slovenských písniček, jejichž úpravy se staly základem repertoáru kapely, se na zkouškách postupně začaly hledat i méně tradiční způsoby, jak do lidové muziky vnést kus sebe sama, jak ji oživit a přiblížit dnešní době. Přitom všem jsme se vždy snažili

vyhýbat použití samoúčelných klišé či efektů, aby naše muzika byla opravdová a šla z ní přirozená energie.

K „bezovému triu“ se postupně přidali další kamarádi – muzikanti. Pavlova žena, houslistka a zpěvačka Klárka Císaríková, cellista Ondráš Příbyla, kterého po čase vystřídala cellistka a zpěvačka Verča (Havlíčková) Jiříčková a harmonikář Petr Šebela. V této sestavě natočila kapela v roce 2007 svoje první CD *Bezceler*.

Posílena prvním úspěchem se kapela dále rozrůstá. Nějakou dobu s kapelou hraje basistka Tereza Gabrhelová, později přichází houslista a zpěvák Janek Běťák. Postupně se proměňuje i celkový ráz muziky, zapojuje se do nich více nástrojů a vyvíjí se i celkový zvuk kapely. Pořizujeme velký buben, který dodal muzice jadrnost, zapojujeme violu, další rytmické nástroje nebo i didgeridoo. Za tři roky po *Bezceleru* vydáváme další CD *Bezobav* (2010), které získalo cenu Anděl za nejlepší album v žánrové kategorii world music.

Po druhém CD nastávají v kapele velké změny. Odchází zakládající člen Marek Gonda a brzy po něm i Verča Jiříčková, kterou nahradila Alča (Horáková) Čípová. V dalším roce však odchází, a nedlouho po ní i další ze zakládajících členů Honza Glembek. Kapela se v této době trochu potácí a hledá nový směr, kam se ubírat. Povzbuzení k další tvorbě přichází postupně s kontrabasistou Jarkem Marečkem a perkusistou Tomášem Byrtusem.

Znovu se nám rozrůstá instrumentář a postupně nacházíme čím dál větší potěchu a svobodu ve vlastní tvorbě, byť výrazně ovlivněnou a inspirovanou lidovostí. Pátráme po dalších nadčasových lidových textech, do repertoáru zařazujeme i úpravy lidovou poezií inspirovaných textů či písní našeho kamaráda Jury Vesky, hudební inspiraci hledáme i v písňových textech z Balkánu či Ukrajiny. Nelpíme na tradiční ani dokonalé interpretaci, ale na opravdovosti a upřímnosti. Nové věci se rodí většinou pomalu a mnohdy v bolestech, ale stále kolektivně a s pocitem, že si za nově vzniklým kusem musíme všichni stát. V roce 2014 vychází u vydavatelství Indies Scope naše třetí album *Desátý den trní*, které bylo nominováno na cenu Anděl v žánrové kategorii world music.

Nedlouho po dokončení třetího alba se opět proměňuje obsazení kapely. Našeho dlouholetého harmonikáře Petra Šebelu nahrazuje Klárka Veselá, po odchodu Tomáše Byrtuse perkuse v současnosti obstarává Lukáš Krejčí.

Diskografie

- ***Desátý den trní*** (2014) – vyšlo u Indies Scope
Za toto CD jsme byli nominováni na žánrovou cenu Anděl 2014
- ***Bezobav*** (2010) – vyšlo u Indies Scope
Za toto CD jsme získali žánrovou cenu Anděl 2010
- ***BezCeler*** (2007) – vyšlo vlastním nákladem

Tisková zpráva k aktuálnímu albu *Desátý den trní*

© + (P) 2014 Indies Scope
Datum vydání: 3. 2. 2014

Netradiční hudba inspirovaná lidovou poetikou – tak by se dalo charakterizovat nové album brněnské hudební skupiny Bezobratři. Nahrávka nese název *Desátý den trní* a kapela zde uplatnila daleko více ze svého autorského potenciálu, než jak tomu bylo na předchozích albech. Až na jednu výjimku opatřili

Bezobratři vlastní hudbou jak lidové, tak autorské texty. Textům vůbec věnovala skupina obrovskou pozornost, slova v jejich písních prošla opravdu velmi pečlivým výběrem a dá se hovořit, že se zde setkáváme s opravdovými klenoty lidové poezie. Tematicky skladby oscilují mezi láskou a smrtí. Svůj materiál také v několika písních čerpali Bezobratři z výboru Františka Halase a Vladimíra Holana nesoucí název právě název Lásky a smrti. Kapela nadále zůstává věrná akustickým nástrojům, avšak inspiraci nehledá jen na Moravě a Slovensku, ale také v Čechách, na Ukrajině, v Bosně, Srbsku a Chorvatsku. Novinka potvrzuje vysokou laťku, kterou si Bezobratři nastavili předchozím albem Bezobav, které získalo v roce 2010 cenu Anděl v žánrové kategorii world music.

Bezobratři prošli za čtyři roky od vydání předchozího alba, nejen několika personálními změnami, ale změn doznal i přístup k tvorbě písní. **„Nadále jsme zůstali věrní akustickým nástrojům, velký důraz jsme začali klást na pěvecký projev, sbory, vícehlasy. V nových písních se objevují 4 sóloví zpěváci. Zároveň nás však lákala větší svoboda v tvoření, proto jsme si z lidového prostředí, kterým byla naše předchozí alba prodchnuta v mnohem větší míře, odnesli do nového CD především texty. K nim jsme domýšleli vlastní hudbu takovou, aby co nejvíce podpořila atmosféru, kterou v sobě tyto texty nesou.“** přibližuje Pavel Císařík nové album, které obsahuje 12 epických písní, jejichž texty vycházejí z kořenů lidové slovesnosti. Některé jsou přímo lidové, jiné v lidovém duchu napsané.

Kapela Bezobratři proslula také díky hojnému užívání bezových píšťal. Kromě názvu kapely na to odkazovaly i názvy alba, Bezceler a Bezobav. Nové album nese název Desátý den trní a Bezobratři tím avizují i změnu ve zvuku. To potvrzuje i Pavel Císařík **„Píšťaly u nás již tak velkou roli nehrají, a to zejména z důvodu jejich omezených melodických možností, proto jsme doplnili instrumentář o plně chromatické chalumeau. Nicméně jelikož jsme Bezobratři, rozhodně se nechceme připravit o nástroje vyrobené z černého bezu, a tak samozřejmě na CD uslyšíme fujaru i různé píšťalky, stejně jako pro nás v minulosti typické drumble.“** V kapele došlo k mnoha změnám, odešli dva zakládající členové, violoncello bylo nahrazeno kontrabasem... Přesto Bezobratři znovu nahráli vynikající akustické album. Nové dvanácti písní album je zabaleno ve stylovém digipacku s texty všech písní.

Rozhovor s Pavlem Císaříkem k albu Desátý den trní

Album Bezobav vyšlo v roce 2010, po čtyřech letech je tu nové album, co se událo vše s kapelou v mezidobí?

Došlo k mnoha změnám. Změnilo se především osazenstvo a tím i celkový zvuk kapely. Opustili nás dva zakládající členové Marek Gonda a Jan Glembek, kvůli rodinným povinnostem také violoncellistka Veronika Jiříčková, kterou na rok vystřídala Alena Čípová, abychom pak nadobro zaměnili violoncello za kontrabas v podání Jaroslava Marečka. V perkusích jsme s novým členem Tomášem Byrtusem posílili především o bodhran a davul, v mnoha písních je větší důraz kladen na housle a ozvláštňení přišlo také s chalumeau, nástrojem podobným klarinetu. Nutno také podotknout, že za tyto čtyři roky se našim členům (ať už odchozím či stávajícím) postupně narodilo celkem deset potomků.

Tak bylo asi dost obtížné skloubit fungování kapely a rodinného zázemí? Neuvažovali jste o ukončení?

Neuvažovali. Vlastně to tak dramatické nebylo. Někteří s narozením dětí naši kapelu opustili a ti, kteří zůstali, museli svůj harmonogram přizpůsobit tak, aby to bylo únosné i v této nové situaci. Nejsložitější to bylo u naší zpívající houslistky, která samozřejmě nemůže docházet na naše pozdně večerní zkoušky. Proto jsme pro tyto potřeby upravili četnost víkendových soustředění na úkor zkoušek.

CD Bezobav přijali fanoušci i kritici nadšeně, výsledkem byla mimo jiné i žánrová cena Anděl za nejlepší album world music. Mělo to ještě nějaký další pozitivní vliv?

S Andělem přišlo především mnoho krásných příležitostí k vystupování, za všechny zmiňme festivaly zaměřené na world music v Německu, Maďarsku, Chorvatsku, Polsku a Rumunsku, u nás to byly například Prázdniny v Telči nebo Colours of Ostrava.

Snažili jste se na novém albu navázat na Bezobav a BezCeler?

Samozřejmě, že něco z těchto alb jsme se snažili přenést i do desky Desátý den trní. Nadále jsme zůstali věrní akustickým nástrojům, velký důraz jsme kladli na pěvecký projev, sbory, vícehlasy. V nových písních se objevují 4 sóloví zpěváci. Zároveň nás však lákala větší svoboda v tvoření, proto jsme si z lidového prostředí, kterým byla naše předchozí alba prodchnuta v mnohem větší míře, odnesli do nového CD především texty. K nim jsme domýšleli vlastní hudbu takovou, aby co nejvíce podpořila atmosféru, kterou v sobě tyto texty nesou. Navíc v Bezceleru a Bezobavu jsme pracovali pouze s lidovým slovesným materiálem, v Desátém dni trní máme čtyři umělé texty – tři z nich jsou z pera našeho kamaráda Jiřího Vesky a jeden napsal houslista Jan Běťák.

Desátý den trní je tedy mnohem více autorské album, jak se těšíte na srovnávání, nového alba se staršími nahrávkami?

Abych řekl pravdu, jsme docela zvědaví, protože jsme se s vlastní tvorbou trochu pustili do neznámých vod. Zajímá nás, jak na to budou lidé reagovat. Z toho, co se nám podařilo dostat do nahrávky, máme opravdu radost. Věříme, že se deska bude líbit i našim posluchačům, jimž Desátým dnem trní přinášíme něco nového, na co u nás doposud nebyli úplně zvyklí. Nicméně jsme to stále my. Naše původní ideje, s nimiž jsme natáčeli obě předchozí alba, jsme neopustili.

Do třetice už název alba nezačíná Bez..., proč jste přerušili tradici a proč se album jmenuje Desátý den trní?

Ano, od toho jsme se snažili oprostít. Chtěli jsme poukázat na to, že mezi předchozími alby a tímto posledním jsou značné rozdíly. Jednak v již zmíněném přístupu zpracování písní, dost pečlivě vybíranými epickými i lyrickými texty a také v používání nástrojů. Například dříve hojně používané bezové nástroje už nejsou dominantní, proto taky není nutné užití bezu v názvu alba. Desátý den trní je verš z úvodní písně Kdyby sem já věděl.

Vaše hudba je založena na používání akustických nástrojů a jejich zajímavé kombinování. Velkou roli hrály vždy píšťaly a podobné dechové nástroje. Jaké novinky naleznou fanoušci na novém albu?

Jak už jsem poznamenal, píšťaly u nás již tak velkou roli nehrají, a to zejména z důvodu jejich omezených melodických možností, píšťaly tedy doplňuje plně chromatické chalumeau. Nicméně jelikož jsme Bezobratři, rozhodně se nechceme připravit o nástroje vyrobené z černého bezu, a tak samozřejmě na CD uslyšíme fujaru i různé píšťalky, stejně jako pro nás v minulosti typické drumble.

Jak tedy budou vypadat koncerty s novým repertoárem? Píšťal asi s sebou vozíte stále hodně?

Ano, píšťal s sebou vozíme stále dost, na koncertech zařazujeme i starší písně. I v těch nových se ale píšťalám nevyhýbáme. Posluchači při vystoupení rozhodně nestrádají absencí bezových nástrojů.